

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/0020
in de zaak met rolnummer 1314/0673/SA/5/0768

Verzoekende partijen	1. de heer Ghislain JOLLING 2. mevrouw Yolande BAMPS vertegenwoordigd door advocaat Leen VANBRABANT met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Elsene, Louizalaan 363/4
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN
Tussenkommende partijen	1. de heer Roel TRIPPAERS 2. mevrouw Sanne SCHOUBEN vertegenwoordigd door advocaat Steven VAN GEETERUYEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3700 Tongeren, Achttiende Oogstwal 37, bus 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 augustus 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren van 25 april 2014 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3700 Tongeren, Romeinse Kassei 22, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 223k2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De Raad stelt met een arrest van 16 december 2014 de afstand van de vordering tot schorsing vast.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 juli 2016.

Advocaat Leen VAN BRABANT voert het woord voor de verzoekende partijen en de heer Tom ROOSEN voert het woord voor de verwerende partij.

De tussenkomende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partijen dienen op 25 februari 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de renovatie en verbouwing van een ééngezinswoning” op een perceel gelegen te 3700 Tongeren, Romeinse Kassei 22.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 april 1977 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 maart 2014 tot en met 10 april 2014, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 14 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 25 april 2014 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college beslist:

“ ...

Het voorgestelde project voorziet de renovatie en uitbreiding van een eengezinswoning in halfopen bebouwing. De bestaande aanbouw wordt afgebroken en vervangen door een uitbreiding op gelijkvloers waardoor een totale bouwdiepte van 18m bekomen wordt. Op verdieping gebeurt een uitbreiding van 1,85m. Voor beide volumes wordt niet de gehele gevelbreedte van de hoofdwoning benut.

Gezien deze karakteristieke woning, opgericht in het begin van de vorige eeuw, gerenoveerd wordt met groot respect voor de authentieke elementen en het originele hoofdgebouw, wijzigt men intern niets aan de woning (muren en kelder worden behouden). Om tegemoet te komen aan de hedendaagse normen betreffende een goede woonkwaliteit met voldoende ruimte en licht is een uitbreiding van de woning een noodzaak. Aan de achterzijde wordt een uitbreiding voorgesteld, 1m dieper dan de vigerende normen. Deze afwijking kan worden toegestaan daar het oorspronkelijke karakteristieke volume bewaard blijft, en dat dit gegeven primeert boven een gedeeltelijke afbraak om op een diepte van respectievelijk 12m en 12m te komen. De uitbreiding verstoort naar ons inzien het evenwicht van beide panden niet en wijzigt niets

in het bestaande straatbeeld.

Wel wordt opgemerkt dat het achterliggende terras 1m hoger komt te liggen dan het niveau van de buur, met een diepte van 7m en dit tot tegen de perceelsgrens. Een verhoogd terras wordt in beperkte mate toegelaten, zijnde vanaf de achtergevel van de woning tot tegen de voorgevel van de garage. Vanaf deze lijn zal de overgang naar de tuin gemaakt moeten worden met een trappenpartij. Het verhoogde terras dient een afstand van 1m t.o.v. de perceelsgrens te respecteren, en dit alles ten einde de privacy van de burens te waarborgen.

De argumenten vanwege de bouwheer/ingenieur in bijgevoegde beschrijvende nota kunnen worden bijgetreden. "... Er werd in het ontwerp reeds rekening gehouden met de nabij gelegen percelen. Door de noord-noordoostelijke ligging van het huis ten opzichte van de aanpalende burens ondervinden deze geen hinder i.v.m. mogelijke schaduwvorming."

Gunstig met voorwaarden

Voorwaarden:

- *afwerking vrijblijvende geveldelen in zelfde materiaal als uitbreiding*
- *Een verhoogd terras wordt in beperkte mate toegelaten, zijnde vanaf de achtergevel van de woning tot tegen de voorgevel van de garage. Vanaf deze lijn zal de overgang naar de tuin gemaakt moeten worden met een trappenpartij. Het verhoogde terras dient een afstand van 1m t.o.v. de perceelsgrens te respecteren, en dit alles ten einde de privacy van de burens te waarborgen.*
- *te voldoen aan de opgelegde voorwaarden vermeld in het advies vanwege de administratie voor Wegen en Verkeer (als bijlage).*

..."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 28 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij. In het beroepschrift vragen de verzoekende partijen om te worden gehoord.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar brengt de verzoekende partijen met een brief van 3 juni 2014 op de hoogte dat het door hen ingediende beroep niet aan "de wettelijke vereisten" voldoet om een beroep in te stellen bij de verwerende partij. In de bijlage voegt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de nodige informatie "om een rechtsgeldig beroep in te stellen" bij de verwerende partij.

De verzoekende partijen dienen met een aangetekende brief van 4 juni 2014 hetzelfde beroepschrift opnieuw in, ditmaal met als bijlage het bewijs van de beveiligde zending van een afschrift van het beroepschrift aan de tussenkommende partijen en aan het college.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overweegt in zijn verslag van 3 juli 2014 dat het beroep slechts werd ingesteld op 4 juni 2014 en bijgevolg laattijdig is, en adviseert daarom om het beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij verklaart het beroep op 17 juli 2014 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

"..."

Overwegende dat uit het attest van aanplakking van de gemeente van 6 juni 2014, dat onderdeel uitmaakt van het gemeentelijk dossier, blijkt dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning werd verleend, werd aangeplakt op 2 mei 2014; dat de

startdatum van de aanplakking dus 2 mei 2014;

Gelet op het beroep dat niet is ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen;

gelet op het feit dat niet voldaan is aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen), in het bijzonder artikel 4.7.21, §3, 3°, luidende als volgt:...

*Overwegende dat het beroep omwille van voormelde redenen onontvankelijk is.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 24 oktober 2014 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de derde kamer laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 10 november 2014 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De vordering is ontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.21, §4 VCRO, artikel 13 van de Grondwet, artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij het beroep onontvankelijk heeft verklaard omdat het beroep laattijdig werd ingesteld en dat zij daarbij als datum van indiening van het beroep 4 juni 2014 als uitgangspunt neemt. De verzoekende partijen hebben evenwel reeds met een aangetekende brief van 28 mei 2014 administratief beroep ingesteld bij de verwerende partij, evenwel zonder een bewijs van de aangetekende zending aan het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager te voegen. Vervolgens hebben de verzoekende

partijen op 4 juni 2014 hun beroep integraal hernomen, hebben zij een kopie van het beroepschrift per beveiligde zending overgemaakt aan de aanvrager en het college en hebben zij het bewijs daarvan als bijlage bij hun beroep aan de verwerende partij overgemaakt.

De verzoekende partijen stellen dat, nu artikel 4.7.21, §4 VCRO volgens de Raad van State geen op straffe van onontvankelijkheid gestelde tijdsbepaling bevat, het bezorgen van een afschrift aan de aanvrager en het college ook kan gebeuren nadat het beroep bij de verwerende partij werd ingediend. *In casu* werd met een beveiligde zending van 4 juni 2014 een afschrift van het beroep overgemaakt aan de aanvrager en het college, en het bewijs van deze beveiligde zending werd eveneens op 4 juni 2014 overgemaakt aan de verwerende partij. De verwerende partij diende volgens de verzoekende partijen dan ook als datum van het indienen van het administratief beroep 28 mei 2014 te nemen, en niet de datum van 4 juni 2014 waarop het beroep werd vervolledigd.

De verzoekende partijen stellen ten overvloede dat de belangen van de aanvragers door de latere verzending van het afschrift geenszins zijn geschaad. Waar de memorie van toelichting er op wijst dat het de bedoeling is om de aanvrager zo snel mogelijk op de hoogte te brengen van een beroep, werd de aanvrager *in casu* door het versturen op 4 juni 2014 van een afschrift van het beroep tijdig op de hoogte gesteld rekening houdende met de wachtermijn van 35 dagen en het feit dat de aanvrager naar eigen zeggen op 2 mei 2014 is overgegaan tot aanplakking van de vergunning.

2.

De verwerende partij antwoordt daarop dat het niet betwist wordt dat bij het initieel ingediende beroepschrift, zoals per aangetekende brief ingediend op 28 mei 2014, het bewijs ontbrak dat de verzoekende partijen gelijktijdig met het indienen van het beroep de aanvrager van de vergunning in kennis gesteld hadden van het ingediende beroep.

De verwerende partij stelt dat de bepaling van artikel 4.7.21, §4 VCRO niet anders kan gelezen worden dan dat het bezorgen van een bewijs van gelijktijdige beveiligde zending van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en aan het college is voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het administratief beroep. Dit wordt trouwens bevestigd in de memorie van toelichting bij voornoemde bepaling.

De verwerende partij heeft geheel in overeenstemming met zowel de letter als de geest van artikel 4.7.21, §4 VCRO enkel rekening gehouden met het beroepschrift dat voldeed aan de vereisten om onontvankelijk te zijn, met name het beroep ingediend bij aangetekende brief van 4 juni 2014, voor de beoordeling van de tijdigheid van het beroep.

De verwerende partij stelt dat de Raad in zijn arrest nr. A/2013/0444 van 6 augustus 2013 duidelijk heeft geoordeeld dat het gelijktijdig overmaken van een afschrift van het beroepschrift eveneens op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven in artikel 4.7.21, §4 VCRO. Het cassatieberoep hiertegen werd verworpen bij het door de verzoekende partijen aangehaalde arrest van de Raad van State van 15 januari 2014 met nr. 226.088.

Er werd volgens de verwerende partij dan ook terecht voor de beoordeling van de tijdigheid van het beroep enkel rekening gehouden met het tweede beroepschrift dat voldeed aan de ontvankelijkheidsvereiste m.b.t. de gelijktijdige kennisgeving aan de aanvrager van de vergunning.

3.

De tussenkomende partijen stellen in hun schriftelijke uiteenzetting dat de grief niet gericht is tegen de bestreden beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2014, nu deze beslissing volgde op een beroep ingesteld door de verzoekende partijen op 4 juni 2014. De verzoekende partijen hadden echter reeds een eerste keer beroep ingesteld op 28 mei 2014, maar dit beroep heeft aanleiding gegeven tot een eerste beslissing van de verwerende partij van 3 juni 2014 waarbij werd beslist tot onontvankelijkheid van het beroep wegens procedurefouten. De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen in onderhavige vordering grieven inbrengt tegen de beslissing van 3 juni 2014, en niet tegen deze van 17 juli 2014. Meer nog, de verzoekende partijen hebben nagelaten om deze beslissing van 3 juni 2014 aan te vechten voor de Raad.

4.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota nog dat de beslissing van 3 juni 2014 waarnaar de tussenkomende partijen verwijzen, een voorbereidende handeling was ten aanzien van de later in het geding zijnde beslissing waartegen tijdig beroep werd ingesteld en waarmee zij een complexe bestuurlijke rechtshandeling vormt. De verzoekende partijen stellen verder dat het duidelijk niet over een eindbeslissing ging.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 28 mei 2014 administratief beroep hebben ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren van 25 april 2014, en dat bij dit beroepschrift geen bewijs werd gevoegd van een gelijktijdige beveiligde zending van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en het college.

Het wordt ook niet betwist dat de verzoekende partijen, nadat zij hierop werden gewezen in een brief van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 3 juni 2014, op 4 juni 2014 hetzelfde beroepschrift opnieuw hebben ingediend, ditmaal mét bewijs van beveiligde zending van een afschrift van het beroep aan de aanvragers en het college.

Het wordt evenmin betwist dat de verwerende partij, om te besluiten tot de laattijdigheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen, uitsluitend rekening heeft gehouden met de datum van de aangetekende brief van 4 juni 2014.

De verzoekende partijen stellen in essentie dat de verwerende partij voor de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep rekening diende te houden met hun beroepschrift dat werd ingediend bij aangetekende brief van 28 mei 2014, ook al bevatte deze zending geen bewijs van gelijktijdige beveiligde zending van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partijen stellen dat zij, door het opnieuw indienen van identiek hetzelfde beroepschrift met als bijlage het bewijs van deze beveiligde zending op 4 juni 2014, hebben gehandeld in overeenstemming met de bepaling van artikel 4.7.21, §4 VCRO. Deze bepaling schrijft volgens de rechtspraak van de Raad van State immers niet op straffe van onontvankelijkheid voor dat een afschrift van het beroepschrift *gelijktijdig* met het indienen van het beroepschrift moet worden bezorgd aan de aanvrager en het college.

De verzoekende partijen stellen daarbij dat de belangen van de aanvrager door de latere zending – op 4 juni 2014 – niet werden geschaad, nu de aanvrager alleszins tijdig op de hoogte werd

gesteld van het beroep rekening houdende met de wachtermijn van 35 dagen te rekenen vanaf de dag van de beweerde aanplakking op 2 mei 2014.

De verwerende partij stelt dan weer dat zij bij de beoordeling van de tijdigheid van het beroep geen rekening kon houden met het beroepschrift van 28 mei 2014, nu dit beroepschrift niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereiste van de gelijktijdige beveiligde zending van een afschrift van het beroep aan de aanvrager en het college. Zij kon naar eigen zeggen enkel rekening houden met het beroepschrift dat voldeed aan de vereiste van de gelijktijdige beveiligde zending aan de aanvrager en het college, met name het beroep ingediend bij aangetekende brief van 4 juni 2014.

2.

Artikel 4.7.21, §4 VCRO luidt als volgt:

“ ...

Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.

...”

Artikel 4.7.21, §4 VCRO bepaalt op straffe van niet-ontvankelijkheid enerzijds dat het beroepschrift per beveiligde zending moet worden ingediend bij de deputatie en anderzijds dat een bewijs van de beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen van een afschrift van het beroepschrift moet worden bezorgd aan de deputatie. Dat zijn de enige vereisten die artikel 4.7.21, §4 VCRO op straffe van niet-ontvankelijkheid voorschrijft. Zoals de Raad van State heeft gewezen, is de vereiste in datzelfde artikel dat de indiener van het beroep bij de deputatie gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen moet bezorgen, zelf niet voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid van dat beroep bij de deputatie (RvS 15 januari 2014, nr. 226.088). Wanneer in de laatste zin van artikel 4.7.21, §4, VCRO sprake is van “deze beveiligde zending”, gaat het om een beveiligde zending waarmee een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en aan het college is bezorgd, zonder tijdsbepaling waarop die zending moet zijn gebeurd.

Het standpunt van de verwerende partij dat het gelijktijdig overmaken van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en het college eveneens op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven, en dat de verwerende partij daarom geen rekening kon houden met het administratief beroepschrift dat op 28 mei 2014 werd ingediend, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Het feit dat, zoals de Raad van State heeft gewezen, de vereiste in artikel 4.7.24, §4 VCRO dat de indiener van het beroep bij de deputatie gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en het college moet bezorgen zelf niet op straffe van onontvankelijkheid van dat beroep bij de deputatie is voorgeschreven, neemt niet weg dat het gaat om een substantiële vormvereiste. De voornoemde kennisgeving van het beroep aan de aanvrager heeft immers tot doel om laatstgenoemde ervan op de hoogte te stellen dat de in eerste aanleg verleende vergunning niet definitief is en om hem tevens in te lichten over de in

beroep aangevoerde argumenten zodat hij daarop met kennis van zaken kan reageren. Wanneer het niet-naleven van deze substantiële vormvereiste het bereiken van deze dubbele finaliteit niet in de weg heeft gestaan en bijgevolg de belangen van de aanvrager niet heeft geschaad, kan het niet-voldoen aan die vereiste niet tot de conclusie leiden dat het administratief beroepschrift onontvankelijk is.

Er moet worden vastgesteld dat de latere kennisgeving door de verzoekende partijen van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvragers, thans tussenkomende partijen, de belangen van de tussenkomende partijen niet heeft geschaad. De tussenkomende partijen voeren ook geenszins aan, laat staan dat zij aannemelijk maken, dat zij geschaad werden in hun belangen door het feit dat de verzoekende partijen slechts op 4 juni 2014 – en niet op 28 mei 2014 – een afschrift van het beroepschrift aan hen hebben overgemaakt. Het niet vervullen van deze formaliteit van gelijktijdige kennisgeving kan dus niet leiden tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep.

Daarbij moet worden opgemerkt dat de verzoekende partijen, wanneer zij op 4 juni 2014 hun administratief beroepschrift opnieuw hebben ingediend en hiervan een afschrift hebben bezorgd aan de aanvrager, niet uitdrukkelijk afstand hebben gedaan van het op 28 mei 2014 ingediende administratief beroep. De verwerende partij was dus nog steeds gevat om zich uit te spreken over het ingestelde administratief beroep.

De tussenkomende partijen kunnen in dit verband niet worden gevolgd wanneer zij aanvoeren dat de verwerende partij op 3 juni 2014 een beslissing heeft genomen over het op 28 mei 2014 ingestelde administratief beroep en dat de verzoekende partijen hebben nagelaten om deze beslissing aan te vechten. In tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partijen beweren, heeft de verwerende partij op 3 juni 2014 geen eindbeslissing genomen over het ingestelde beroep. Op deze datum heeft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verzoekende partijen enkel met een brief op de hoogte gebracht dat hun beroep niet voldoet aan de “wettelijke vereisten”. Deze brief kan in geen geval worden beschouwd als een eindbeslissing van de verwerende partij over het op 28 mei 2014 ingestelde administratief beroep.

De conclusie van het voorgaande is dat de verwerende partij ook na het vervolledigen van het beroepsdossier door de aangetekende brief van de verzoekende partijen van 4 juni 2014 nog gevat was door het op 28 mei 2014 ingestelde beroep, en dat zij deze laatste datum dus in aanmerking diende te nemen voor de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep van de tussenkomende partijen. Door abstractie te maken van het op 28 mei 2014 ingestelde beroep om reden dat dit niet zou voldoen aan de “wettelijke vereisten” inzake gelijktijdige kennisgeving, heeft de verwerende partij een verkeerde draagwijdte gegeven aan artikel 4.7.21, §4 VCRO en heeft zij deze bepaling dus geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.

De ingeroepen schending van artikel 13 GW, artikel 6 EVRM en het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel wordt door de verzoekende partijen niet nader toegelicht. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.23, §1 VCRO en van de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij zetten uiteen:

“ ...

Artikel 4.7.23, §1 VCRO luidt als volgt:...

Uw Raad oordeelde reeds dat de hoorplicht een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde beroepsprocedure vormt en dat het horen van de beroeper die daarom heeft verzocht derhalve een substantiële vormvereiste is.

Ook indien de Bestendige Deputatie tot het besluit komt dat het beroep onontvankelijk zou zijn – quod non- en een hoorzitting daaraan niets zou kunnen veranderen gelet op haar gebonden bevoegdheid diende zij als zorgvuldig handelende overheid rekening te houden met alle relevante gegevens van de zaak en kon zij enkel tot een beslissing komen na een behoorlijk onderzoek.

De enkele vaststelling dat verzoekers hebben verzocht om te worden gehoord en niet zijn gehoord, volstaat om te besluiten tot een schending van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO. Gelet op hetgeen verzoekers reeds uiteenzetten in hun eerste en tweede middel volgt bovendien dat verzoekers er zeker belang bij hadden bij hun vraag om gehoord te worden.

...”

2.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.

De tussenkomen partijen verwijzen in hun schriftelijke uiteenzetting naar het standpunt van de verwerende partij en stellen er zich bij aan te sluiten.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO luidt als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

Zowel het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als het hoorrecht en de daaraan gekoppelde hoorplicht in hoofdte van de verwerende partij vormen een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde beroepsprocedure. Het verslag en het horen van de beroeper die daarom heeft verzocht, zijn derhalve substantiële vormvereisten die moeten worden nageleefd ook in het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheidsvereisten.

2.

De partijen betwisten niet dat de verzoekende partijen in hun administratief beroepschrift van 28 mei 2014 uitdrukkelijk hebben gevraagd om te worden gehoord. Evenmin wordt betwist dat de verwerende partij de verzoekende partijen niet gehoord heeft.

Op 17 juli 2014 beslist de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen als laattijdig onontvankelijk te verklaren op grond van artikel 4.7.21, §3 VCRO. Ook al neemt de verwerende partij een beslissing in het kader van een gebonden bevoegdheid, belet dit niet dat de verwerende partij zorgvuldig diende te handelen. Dit betekent dat de verwerende partij haar beslissing slechts kon nemen na een behoorlijk onderzoek van de zaak en zij haar beslissing diende te nemen rekening houdende met alle relevante gegevens.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen van mening zijn dat de aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet regelmatig is gebeurd, en zij onmogelijk dus konden controleren op welk tijdstip de aanplakking zou zijn gebeurd. Ze stellen slechts kennis te hebben gekregen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen via een niet gefrankeerde en niet afgestempelde enveloppe van de stad Tongeren in hun brievenbus. Bovendien zou het attest van aanplakking, waarop de verwerende partij haar beslissing steunt, ondeugdelijk zijn.

In dat verband was het dan ook noodzakelijk een hoorzitting te organiseren, nu het de verzoekende partijen in de mogelijkheid stelt om de verwerende partij alsnog te proberen overtuigen van de tijdigheid van hun beroep. Slechts na het horen van de verzoekende partijen, beschikt de verwerende partij over alle relevante gegevens om op een zorgvuldige wijze te oordelen over de ontvankelijkheid van het administratieve beroep.

Door de verzoekende partijen niet te horen hoewel zij daarom verzocht hebben, miskent de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is gegrond.

C. Overig middel

Het overige middel wordt niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Roel TRIPPAERS en mevrouw Sanne SCHOUBEN is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2014, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt verklaard.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een vervalt termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 september 2016 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Hildegard PETTENS

Pieter Jan VERVOORT